

държаха на откритъ въздухъ въ градината на екзархийския домъ, слѣдъ което се фотографираха" (Бурмовъ, цит. кн. с. 493)⁴². Слѣдъ това заседание Чинтуловъ напусналъ Цариградъ, снабденъ отъ тамъ съ писмо до членовете на сливенската община, въ което той се атестира като тѣхень прѣставителъ въ събора: „По поводъ на отъ хожданіето отъ народный соборъ на достопочитаемый вашъ прѣставителъ Г-нъ Чинтоловъ, като го снабдявамъ по тойзы случай, съ това наши писмо ный хчитамъ за длажность да вы съобщимъ тожеврѣменно че той испълни точно (и) вѣрно посланіето което му бѣши наложено отъ страна на богоспасаемата вашж Епархія, присъствова рѣдовно въ сичкытъ засѣданія на рѣченъ Народны Соборъ, зе дѣятелно участіе, въ сичкыты по важни въпросы, и винаги показа найтѣплжта рѣвность въ обще за обще народното добро, съ една рѣчъ той показа и словомъ и дѣломъ, че е заслужавалъ не само повѣреніето на богоспасаемата вашж Епархія нъ и почетъ-та, и любовъта които той привлече тука върху си отъ страна на всинца . . . впрочемъ понеже избираніето както на Екзархъ и на Членоветы на Екзархийскии Съвѣтъ, ниможи да стани до днесъ, защото Уставътъ едвамъ тия дни прѣведенъ на турски, ся поднесы на царското правителство, затова отъ теглюваніето отъ народный Соборъ както на достопочитаемый вашъ прѣставителъ така и на нѣколко други са хчита прѣврѣменно; слѣдователно както другыты тай и той ще да са хчита за прѣставителъ до конечното ржзыданіе на народный Съборъ, и когато доди врѣмя и вярвами че ще доди на скоро, да станы горѣзложенытъ избираніята, той ще са призове или съ телиграфа или чрѣзъ писмо за да гласоподава, спорѣдъ както се намѣри за по благословно. Та, че, ако е нужда, и да присъствова още за нѣколко врѣмы въ народны Съборъ, който нѣще да ся хчита свършиенъ, освѣнъ когато са избѣрѣ Екзархъ и Екзархийскиятъ Съвѣтъ да се постави. — Това ся рѣши единодушно — въ последното заседаніе на народный Съборъ, и това като ви съобщавамъ съ пълна надежда и желаніе да ви зарадвамъ на скоро съ по-приятни извѣстія. — 24 юли 1871" (Йор. п. Георгиевъ — Материали . . . с. 203—204). — Съ това изпроверително писмо Чинтуловъ се върналъ още сѫщата година въ Сливенъ.